

מאמר כלכלי שהופיע ביומן הארץ, לאחר היטלי ה' מיסים החוששים, העלה את הפ' הו של גגיו בנק ישראל (דוק) ה'רובין. בישיבת מועצת המנהלים של בנק ישראל, החל ה'רובין לת'ף בחריפות את כותב המאמר, ה' כתב המדיני של הארץ דן מרגלית, טען כי אין לו מ' שג בענייני כלכלה. אחד מעוז' ריו של ה'רובין ה'פניו אז תשומת ליבו כי בין ה'יכח' נמצא גם ז'מ'ן סווייב, לש' עבר נשיא התאחדות בעלי ה' תעשייה שהוא חתנו של דן מרגלית. אבל ה'רובין אמר: "לא איכפת לי, אני רוצה ש' גם סווייב ידע איזה שטויות כותב חתנו". לאחר הישיבה העיר סווייב למרגלית על ה' ביקורת של ה'רובין. מרגלית, שלא הבין לאיזה מאמ' מת' כוון ה'רובין, טילפן אליו ו' שאלו לפשר הביקורת. אמר ה' רובין: "אני תכנן אניד ל' כי מה מדובר". היטט בגירותיו ו' המשיך: "אני סליחה, את ה' מאמר כתב יואל מ'רבוס". אחר כך שלח ה'רובין מכתבים אישיים לכל חברי מועצת בנק ישראל, הסביר כי ביקורתו ה' תה מכוונת למאמר של יואל מרכוס ולא של דן מרגלית.

משתתפת בהצגה "אמלי" מאת ג'רג' פידו, המועלית בתיאטרון ה' לאומי "הבימה". בתמונה: דליה באחה הסצינות של המחזה הזה.

דליה פידלנד

בעת הדיון בכנסת על הצעת המיסים החדשים, סיפר ח"כ אג'יי שלמה לורנץ ש' הוא ראה את הופעת שר' האוצר פינחס ספיר בטל' חיזיה. קרא לעברו השר: "גד' מה לי שאסור לכם לראות טל' חיזיה!" השיב לורנץ: "זה לא אסור, זה רק ביזבוז זמן..."

שגרירה החדש של ישראל בלונדון מיכאל קומני, יצטרך לחשוב פעמיים לפני ש' יתעסק בבריטניה בתחביביו: עי' קוב אחרי ציפורים. לא מכבר יצא קומני לאזור הקרייה ב'

רוח בקל (23) רון לפני חצי שנה מלונדון, לאחר ש' סיימה שם בית-ספר למורים לריקוד רוט-אמריקאי. בארץ החלה רוח מרביצה את תור' רת הריקוד. תחילה בקיבו' צים ובבתי-ספר עממיים, ועכ' שיו היא מתכוונת לתת שעו' רים בבתי-חולים לחולי-נפש ואף לאסירים בבתי-הסוהר.

ירושלים כשבידו משקפת — כדי להתבונן בציפורים. תוך דקות מספר הסתערו עליו אנ' שביטחון שדרשו ממנו להוד' הות. קומני שלף את תעודת הזהות שלו, אולם לרוע המול' מידבקת שם תמונה ישנה ש' אנה דומה לזמרתו הנוכחית. אנשי-הביטחון חשדו בו כי ה' תעודה מווייפת ואז אמר להם קומני: "קחו אותי לבניין ה' כנסת ושם תראו שמכירים או- תל". ואמנם כך היה: רק מש' הובא לכנסת, השתכנעו אנשי- הביטחון שהוא מיכאל קומני.

אשת השר

קונה בשר

מתי מוחמד בא אל ההר? השר'לשעבר מנחם בגין יודע מת: כשראה בגין בשבוע שעבר במזנון הכנסת, שתי מזכירות ממזכירות ה' ממשלה, הוא ניגש אליהן, ני' שק אותן על הלחי, ואמר: "זה קורה שההר לא בא למוחמד, אז מוחמד בא אל ההר".

למרות חילוקי הדעות הפוליטיים בין שרה-קליטה ה' חדש המפ"מי נתן פלד לבין מנחם בגין החרותי, שוררים בין השניים יחסים טובים. כי שבוע שעבר ניגש בגין לפלד וסיפר לו סיפור: "פלוגה רי' סית יצאה לקרב. המפקד הורה לחייליו: אל תפלו בשבילי תלח' מו עד טיפת הדם האחרונה!" כי מהלך הקרב נפל החיילים כי שבי כששוחזרו, שאל אותם ה' מפקד: למה נפלתם בשבי ו' לא מתתם? השיבו החיילים: לא היה לנו זמן". אחרי ש' בגין הלך, הסביר פלד את ה' עוקץ שבסיפור: "כשבנסתי ש' שר חדש לממשלה, הבטיח לי בגין שהוא יעביר לי את נסיו' נו במשך שלוש שנים שהיה חבר בממשלה. בגלל פרישתו הוא לא הספיק. לכן הזכיר את עניין הזמן".

זה שפזניה פרם היא אשתו שר שרה-החבורה וה' דואר שמעון פרם, לא עור' לה באטליו. ומעשה שהיה כ' היה: לפני שבוע נכנסה סוגיה

לאיטליו שבקירבת ביתה וקנתה קילו בשר. אחרי יומיים החלי' טה לבשל אותו. אז התברר לה שהבשר מקולקל. אשת השר לא התביישה, חזרה לאיטליו ו' ביקשה בתוקף שיחליפו לה את הבשר. הקצב שהכיר אותה, החליף בלי בעיות.

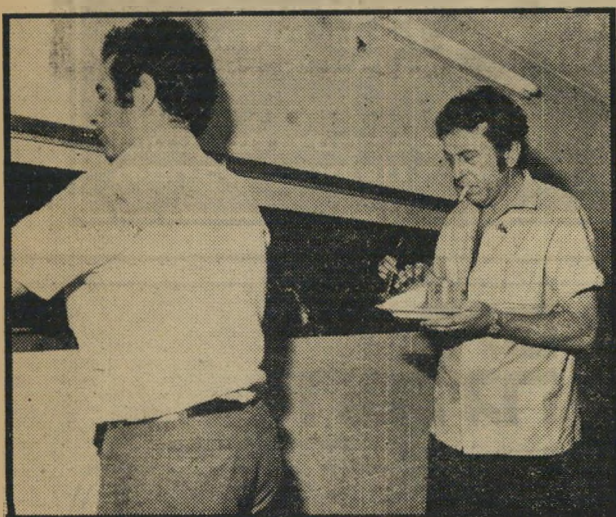
מתברר שלא רק יהודים מכירים את יצירות חיים נחמן ביאליק — גם ער' בים. בערב ראיונות שהתקיים במלון שרתון בתל-אביב, סיפר יועץ ראש-הממשלה לעניינים ערביים שמואל מולדנן, על מכתב שהגיע לגולדה מאיר: "ראש-הממשלה קיבלה מכתב מ' חמד'י נובאני, ערבי ממזרח ירושלים הדובר עברית, בו מת' לונן על שפיטרו אותו ממשרתו במערכת העיתון אל-אנבא. כי המשך כתב נובאני: אני מקבש אותך שתקיימי את ברכתו של חיים-נחמן ביאליק: זכר צדיק לברכה — והכניסני תחת כנ' פך".

מעטים שמירב לכן כי שליה ישראל לשעבר בפאריס למטרות קניות, מרדכי (מר' קה) לימון, שנשלח חזרה ל' ישראל בסקודת הנשיא ז'ר'ר', פ'מפירדו כפרסונה נון-גראטה, מצא מיד עם הגיעו ארצה די' רה חדשה: — ברחוב פומפידו חא. אנב — אשתו הנאה של מוקה, ר'ר', בחברת בתה ה' נאה לא פחות (שהיא ידידה מצויינת מזה זמן רב של אס'ר' ו'אהרונה רייך) הגיעו לפני כמה שבועות לפאריס, איגור-גניטו. לאחר שהותמרה בפאריס, נסעו השתיים לשרבורג, להשת' תף בחתונת בנו של אחד האש' שים הצרפתיים שהיו מעורבים בפרשת הספינות. מוקה עצמו העדיף להישאר בבית.

אנשי קולנוע שחזרו מ' פסטיבל הסרטים השנתי של קארלווייזארי שבציכוסלובקיה מספרים כי הנושא העיקרי כי פסטיבל לא היה לרעים אלא ראש הממשלה לשעבר של ציכוסלובקיה, אלכסנדר ד'ר' בצ'ק. אנשי הקולנוע הצביעים הפיזו את הידיעה שדובצ'אק לא רק הודה, אלא הוצב — לי צורכי השפלה סוציאלי, כנר-

בד רושם בה לאן הוא יצא. עיון בכרטיסייה מגלה כמה פני' ניס. ביהוד אצל מפקי התוכ' ניות. לדוגמה: שמואל שפי' רא — עסוק במחשבות: ישראל וינר — הלכתי לים, אין לו טלפון; בתיה שושני' ני — הלכתי לטוח בעיר ה' הומיה; אבי קורן — הלכתי לדפוק, נא לא להפריע.

שלושת אנשי שלישיית השוקולדה, צבי פיק, גבי שושן ושוקי לוי, הממל' אים את התפקידים הראשיים בי' שיער הישראלי, כמעט והגיעו לפני שבוע לתא המעצר. הדבר אינר בעת שהשלושה הופיעו בי' מסגרת ערבי ההפגנה הנערכים מדי מוצאי-שבת במגרשי יריד המזרח בתל-אביב. מאחר והם מגיעים למקום רק אחרי הופ' עתם בהצגה, הם עולים על ה' במה קרוב לחצות. לפני שבוע, חמש דקות אחרי שהתלו בהר' פעתם, עלו שוטרים על הבמה ודרשו מהשלושה להפסיק ל' שיר, כיוון שהרשיון להופעות שם הוא עד שעה 12 בלבד. ה' שלושה ביקשו מהשוטרים, ש' לפחות יתנו להם לסיים את הפעתם. הסמל שעלה על ה' במה איים לעצורם אם ימשכו לשיר. ברגע זה התערב קהל האלפים שחזה בהופעה. במחי'

אלבוט כהן (מימין) המשתתף עתה בחזרות של "בוסתן ספרדי" הנערכות בקיבוץ העוגן, מתנהג כקיבוצניק אמיתי ומוריד את הכלים מעל השולחן. לידו, שוטף את הכלים, השחקן אברהם מור, המופיע גם הוא בהצגה.

אות-כפיים ובצעקות דרש הקהל מהשוטרים לרדת. השוקולדה סיימו את הופעתם כמתוכנן, אולם החליטו לא להסתכן יותר במעצר — לא יופיעו עוד בערבי ההפגנה.

סאם אבנרי, זה ש' חזר מאמריקה והחליט לשגוע את הארץ, ממשך. אחרי ש' קנה בשבוע שעבר תמונה של משה ינזקא בי 6800 ל"י, הוא פותח השבוע את הבוטק לדרבי עור שלו. "הקונה ה' ראשון שייכנס לחנות", הבטיח סאם, "יקבל את המרצדס ה' פתוחה שלי לשישי שבת בש' ביל שיעשה חיים".

כל אחד וטעמו האישי המתבטא גם במזכרות שהוא מביא איתו מחוצלארץ. למתופף אהרון קמינסקי יש טעם מקורי. מהנסיעה האחרונה שלו לחו"ל הוא הביא שיקופיות ש' צילם. בארגנטינה הוא צילם את הבשר שהגישו לו במסעדה. כי פרו את האורז ואילו את ה' ליפתן הוא הניח במכסיקו. "כשאהיה רעב, אקריין את ה' שקפיות", הסביר. בתיאבון.

לאן הלכו

עובדי "גלי צה"ל"?

כמו בכל מוסד הגוף, חייבים גם עובדי גלי צה"ל להודיע איפה הם נמצאים כי שעות העבודה. בכניסה לבניין התחנה ישנה כרטיסייה וכל עור'